

Nieuwsbrief

April 2021

Van de voorzitter

Beste buurtjes,

Of moet ik beginnen met lieve broeders en zusters ☺ dat is ook al zowat, maar voor velen ben ik geen buren, dus wat dan ? Laten we het maar houden op **“beste buurtbewoners”**

Wat zitten we toch al een poos in een bijzondere tijd, in de vorige nieuwsbrief van juni 2020 heb ik er ook al over moeten schrijven. En er is wat dat betreft niets veranderd.

We kunnen nog steeds niets organiseren omdat met meerderen bij elkaar komen simpelweg niet mag en dat gezien de kans op virus verspreiding ook niet verstandig is. En wat missen we dat, denk aan een BBQ, nieuwjaarsreceptie of een ander uitje wat we jaarlijks organiseren. En dat niet alleen met de buurtvereniging maar het mag en kan ook niets eens met eigen familie of andere bekenden.

En zo het er nu voorstaat zullen we dit toch nog een poos vol moeten houden, want dit even oplossen of er de gek mee steken en doen als of er niets aan de hand is kan gewoonweg niet.

Maar hoe kunnen we dan nog enigszins contact houden met elkaar, daar hebben we als bestuur eind vorig jaar nog wel over nagedacht. Toen is het idee van de cake bakwedstijd ontstaan en ook uitgevoerd. Zie en lees dat verderop in deze nieuwsbrief. Ook is er spontaan nog mailwisseling ontstaan over een notenmysterie, dit ook elders in de brief. Zo'n mailwisseling over wat voor zaken ook kan heel leuk zijn, maar het is ook verrekke lastig omdat op gang te krijgen, laat staan te houden. En hiermee is ook nog geen fysiek contact met elkaar, dus laten we dan maar zoveel mogelijk met de gepaste afstand bij het langs lopen of fietsen een praatje met elkaar maken of gewoon simpelweg elkaar groeten.

En toch zijn er toch ook nog leuke en of positieve dingen te melden. Er wordt op nummer 26 volop verbouwd en komen er op nummer 35 nieuwe bewoners. Hierdoor kan het leden aantal iets uitgebreid worden. Zo blijft er toch nog leven in de brouwerij.

Maar ondanks dat we toch nog in deze situatie zitten en niets hoeven en kunnen organiseren komen we als bestuur ook niet bij elkaar en lopen er wel eens dingen vertraging op, zo ook het melden van het financiële gedeelte van de vereniging. Maar dat komt ook weer goed, Martijn onze penningmeester zal deze of volgende week zorgen dat de financiële verantwoording bij een ieder in de mailbox komt.

Om hiermee dan maar af te sluiten willen wij U en jou namens het bestuur dan ook hartelijk groeten, veel wijsheid wensen om deze en komende tijd toch nog vol te houden. En gezien de tijd die we tegemoet gaan zou dat moeten lukken, alles gaat weer groeien en bloeien, de vogels weer fluiten dus vrolijkheid alom !

Martin de Kuiper

Bakwedstrijd

Woensdag 11 november was er de grote finale van "Heel de Kreijstraat bakt 2020". Anders dan Anders i.v.m. Corona.

Het geheel stond onder deskundige leiding van de jury bestaande uit Annie de Kuiper en Henk Leendertse.

Het was kijken, proeven, overleggen.

Er was veel moois en lekkers.

Uiteindelijk werd de definitieve keuze gemaakt.

De taarten werden op onderstaande beoordelingen "beproeft."

Dinsdagsvereniging " 't Kraaiennest "	
Jok. de Kreijstraat - Heel	
Heel Kreijstraat bakt 2020	
Beoordeling van cake nr:	<input type="text" value="2"/>
Presentatie :	<input type="text" value="3"/>
Uiterlijk/kleur:	<input type="text" value="4"/>
Smaak:	<input type="text" value="3"/>
Samenstelling:	<input type="text" value="2"/>
Eet eigenschappen:	<input type="text"/>
Originaliteit:	<input type="text" value="4"/>
Totaal:	<input type="text" value="16"/>

Uitdag cakebakwedstrijd op 11 november 2020

Tot haar eigen verrassing werd Teunie de Groot de winnaar. Lilian won de originaliteitsprijs.

Taart van Lilian

Voor meer foto's, kijk op de website <https://buurtvereniging-kraaiennest.nl/foto-paginas/2020>

DE NOTENKRAKER

Eind vorig jaar kregen we een bericht van Aart en Frida Boogert.

Ze maakten zich ongerust, want ze hoorden voortdurend getik op de nok van het dak en op de dakpannen. Ze vroegen of de andere buurtbewoners daar ook last van hadden.

En wat dat toch kon zijn. Gelukkig konden Maria en Nico de Bruin hen geruststellen. Dat geluid komt van eksters en kraaien, die eikels willen openmaken.

Met de eikel in hun bek tikken ze net zo lang op de dakpannen, totdat deze opengaat.

Soms gaat er iets mis en valt de eikel. Dan hoor je een roffelend geluid.

Dankjewel Maria en Nico, voor jullie uitleg.

We kunnen allemaal rustig slapen, niks bijzonders aan de hand!

Zo is het notenmysterie ook weer opgelost.

Wat betekent Corona-tijd voor ons? (1)

Een jaar om nooit te vergeten.

Vorig jaar na carnaval werd de eerste corona besmetting vast gesteld en nu een jaar later zijn we er nog steeds niet vanaf.

Wat gebeurde er zoal in dat jaar, waarin we bijna niets mochten en alles werd afgeblazen.

Bezoekjes ontvangen of op bezoek gaan bij familie of vrienden was er niet meer bij.

Feestjes of andere ontmoetingen zijn nog steeds uit den boze en hebben er dus voor

gezorgd dat het fotograferen voor de diverse website's op een laag pitje kwam te staan.

Nu denken jullie natuurlijk dat we niets meer om handen zouden hebben.

Nou, ik kan jullie mededelen dat de agenda wekelijks behoorlijk is gevuld met van alles en nog wat.

Zoals de meesten van jullie wel weten, moet onze dochter Martine maandelijks naar het Erasmus voor een immuuntherapie om de gevreesde ziekte in bedwang te houden.

Dikwijls moet er dan eerst bloed worden geprikt of een scan worden gemaakt. Met de reistijden dus bijna dag vullend.

In mei vorig jaar kwam de dochter van Martine, Maxime thuis met de mededeling dat ze zwanger was en na onderzoek bleek dat niet van 1 maar van 2 baby's, een tweeling dus en ze was al op de helft van haar zwangerschap. Dan sta je dus even met je handen in het haar met "En Nu".

Er moest dus ondanks de corona snel worden gehandeld. Er moest onderdak voor het jonge stel worden geregeld en de dubbele baby uitzet moest op tijd klaar staan voor de bevalling. Onderdak is gelukkig op tijd gevonden in Gorinchem waar er voor een jaar een woning kon worden gehuurd.

Omdat Maxime een tweeling bij zich droeg, kreeg ze extra controle, wat inhield dat ik ook wekelijks met Maxime naar het UMC in Utrecht reed voor controle van de toekomstige moeder en tweeling.

Riet had het in die tijd druk met het maken en vergaren van de nodige babyspullen. Er werden zo genaamde babynestjes gemaakt om de kleintjes zacht neer te kunnen leggen. Deze moesten worden opgevuld met een soort kussenvulling. Ik werd daar natuurlijk ook met succes voor ingeschakeld. Nadat Riet alles daarna mooi had dicht genaaid, voelden we nog iets hards tussen de vulling. Jullie raden het al, ik had n.l. de liniaal waarmee ik de vulling in de nestjes stopte, vergeten te verwijderen. Alles moest dus weer even worden open gemaakt om deze te verwijderen. Je ziet dus dat we al op een leeftijd komen waarop wel eens iets wordt vergeten.

19 augustus was de grote dag waarop de ééneïge tweeling werd geboren. 2 sprekend op elkaar lijkende meisjes "Elena en Addison".

Op deze dag kregen wij er ook een bijzondere titel bij. Wij waren toen niet opa en oma geworden maar nog een geslacht verder. Overgrootvader en Overgrootmoeder, dat geeft dus al aan dat we al niet meer de jongsten van de Johan de Kreijstraat zijn. Het is echter een beleving om trots op te zijn en we zijn echt verliefd op de kleintjes.

Ik heb in die tussentijd ook nog een nieuwe knie gekregen, waarbij het in het begin wat lastig was om te lopen. Ik heb toen als therapie diverse keren achter de dubbeldekker

gelopen. Dat is de kinderwagen met 2 boven elkaar gemonteerde bakken met daarin de tweeling. Je ving dan 2 vliegen in klap. Ten 1^e het was goed voor mijn knie. Ten 2^e ik kon dan ook een beetje trots de kleintjes aan de buitenwereld tonen. En trots zijn we natuurlijk.

In de zomer verhuizen Maxime en Lodewijk met de tweeling van Gorinchem naar Giessenburg. Elena en Addison zullen dan waarschijnlijk met ons ook een plaatsje in de speeltuin bij Mathijs Marijke opeisen. Dat is dus een mooi vooruitzicht voor ons.

Allemaal de hartelijke groeten,
Riet en Arie van Noordennen

Wat zie ik in mijn tuin, Johan de Kreijstraat 4

Kleurig, blauw en oranje. Een flits..... eindigend op een paaltje. Het is een ijsvogel!!!! Echt waar, twee dagen kon ik hem of haar fotograferen voordat de sneeuw kwam. Tijdens sneeuw en vorst ook nog een keer. Maar nu al heel lang weer niet..... Elke dag hakte ik een wak open. Strooide er wat visvoer in, in de hoop dat visjes zich zouden laten zien en vervolgens de ijsvogel de visjes kon vangen. Helaas kun je ijsvogels niet voeren zoals merels, koolmeesjes, roodborstjes, winterkoninkjes, mussen enz. Ijsvogels willen alleen maar zelfgevangen visjes. Daarom komt meer dan de helft van de ijsvogels om in een echte winter en duurt het wel drie zachte winters voor de stand weer op pijl is.

Naast de vogels had ik voor de inval van de winter al veel plezier van sneeuwkllokjes, winterakonieten en crocussen. Ook de narcissen knopten al, de tulpen lieten wat blad zien net als de blauwe druifjes. Van de struiken bloeide de Toverhazelaar en de Viburnum. Ook de erysemum deed al erg zijn best, de paarse nog steeds en de oranjegele al nieuw. De ster-magnolia knoppen werden al dikker, de paarse Spaanse margriet bloeide nog steeds. Ook de winterjasmijn bloeide uiteraard al. De ridderspoor kwam al met wat blaadjes uit de grond en de Kardoen, wilde artisjok, die had nog steeds blad.

De invallende winter heeft veel bedekt. 14, 15 graden vorst is niet mals. Ik heb veel potten binnengezet, deze vorst kan ook een Oleander niet hebben, de Cordelyne waarschijnlijk zelfs niet.

Maar gelukkig de laatste maand heeft de natuur zich volledig hersteld. Behalve de niet binnen te zetten Cordelynes. Inmiddels twee meter hoog zitten er alleen aan de top nog wat blaadjes. Jammer want enkele jaren geleden had ik er één in bloei.

Wat zie ik buiten mijn tuin

Vanmorgen riep mijn vrouw opeens: "Waar is de verrekijker?". Wat bleek, ze vertrouwde haar ogen niet. Ze dacht drie reeën in het weiland achter ons huis te zien. Ik liep mee naar boven en inderdaad leken er lagen drie reeën te herkauwen in de zon. Verrekijker en fototoestel leverden het bewijs. Om negen uur 's morgens.

We maakten foto's om het vast te leggen. Een uurtje later ging ik weer eens kijken. Toen liepen ze te grazen. Het fototoestel stelde scherp op de takken van een boom, ik kreeg er maar twee goed op. Nog weer een uur later waren ze niet meer te zien. Twee dagen achter elkaar konden we ze zien. Nu al weer enkele dagen niet.

Ik hoop dat iedereen in deze Corona tijd zijn bezigheden vindt. Want helaas is onderling contact erg beperkt. We zien allemaal uit naar betere tijden, maar eerst nog gevaccineerd worden.....

Een hartelijke groet.

Aart Bogerd

Leuke wandeltips van Peter den Dikken

Hierbij wat tips voor korte en lange "ommetjes". Niet heel ver weg en vaak ook nog lekker rustig, wat in deze coronatijd bijzonder prettig is.

1. Ommetje buiten de waterpoort en terug via centrum Nieuwpoort.
2. Wandeling door het stadje Buren. De gedichtenwandeling is gestopt, maar de route kun je gewoon lopen: <https://www.coronawandeling.nl/>
3. Parkeren achter het scholencomplex te Dalem, bij de sportvelden. Je kunt richting Gorinchem lopen door een stukje natuurpark en bijvoorbeeld over de dijk terug, met uitzicht op Woudrichem.
4. Parkeren bij Fort Vuren en het natuurgebied en een stuk dijk langs de rivier verkennen.
5. Bezoek het Biesbosch Centrum, Baanhoekweg 150, 3313 LP Dordrecht. Zie: <https://www.biesboschcentrumdordrecht.nl/nationaal-park-de-biesbosch> Mooie wandelingen!
6. Parkeer bij de Fokkerfabrieken om het Slobbegors Papendrecht te verkennen. Heen over de dijk, richting boulevard, met beeldenkunst tot de waterbushalte en dan terug, beneden langs, via de sportvelden. Mooi uitzicht op rivierendriehoek en op Dordrecht. Zie luchtfoto van het gebied.

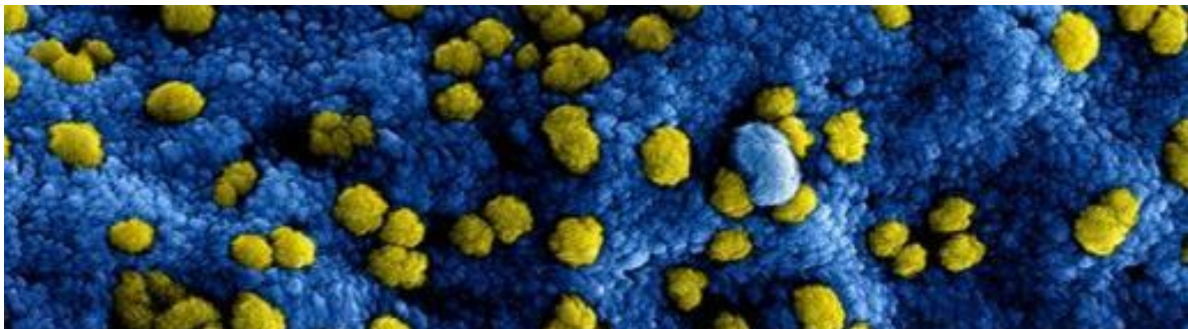

7. Breng een bezoek aan de Zouweboezem: <https://www.vrijstadvianen.nl/verken-de-streek/tussen-lek-en-linge/zouweboezem>
8. Doe een ommetje Lingebos. (Meestal wel wat drukker !)
9. Parkeer bij de Stapelbakker Beesd en wandel door landgoed Marienwaerdt klik op: <https://www.marienwaerdt.nl/eten/de-stapelbakker/>
10. Ons laatste ommetje was een rondje om het fort Altena. Hierbij wat foto's:

Wat betekent Corona-tijd voor ons? (2)

Vorig jaar maart werden we ineens met Corona geconfronteerd omdat een vriendin, die achteraf Covid 19 had opgelopen bij een begrafenis in Brabant, de besmetting bij ons binnenbracht. Frida en een andere vriendin die bij de maaltijd naast haar hadden gezeten hebben 14 dagen flink "griep" gehad. Ik heb een paar weken hoofdpijn gehad. Omdat er nog niet getest werd, hoorden wij pas na enkele weken dat het Covid moet zijn geweest omdat de vriendin antistoffen in haar bloed had.

Nu het Coronavirus en vooral de maatregelen het leven bepalen heeft het uiteraard ook op ons leven een forse invloed. Allereerst hebben we besloten elke dag te wandelen dus jullie zien ons regelmatig lopen. Ook hebben we ons voorgenomen ons aan de regels te houden maar zijn daar niet krampachtig in. We volgen vooral de geest van de regels.

Onze kleinkinderen vallen nog onder de leeftijdsgrens maar waar in het begin nog meer mensen op bezoek mochten komen is het nu maar één persoon en aan scheiden van (echt) paren doen we niet. Omdat we ook allebei een behoorlijk gevuld leven hebben, verschilt de verdere invulling voor ons beiden. Het oppassen bij onze kinderen ligt soms even stil als het anders op te lossen is of als kinderen in quarantaine thuis zijn. Vrijwilligerswerk is voor een deel stil komen te liggen. Frida heeft een idee uitgewerkt om voor de vrouwen bijbelstudiegroep toch wat "vervangends" te vinden voor de sociale ontmoeting. Ze maakte voor elk van de ca 30 leden een boekje wat, net als vroeger als soort poësie-album, wordt doorgegeven. Iedere week verhuist een boekje op volgorde van adres en ieder vult ieder lid twee bladzijden voor de bezitter van het "album".

In de gezinnen van onze kinderen is het redelijk goed gegaan. Bij Mareen, onze oudste die in Woerden woont was er een paar weken geleden echt Corona. Door werk binnengebracht. Het verliep gelukkig niet in ernstige vorm. We waren blij dat Frida niet in de voorgaande week was wezen oppassen. Bij hen en bij de andere gezinnen zitten er regelmatig kinderen in quarantaine. Verjaardagen worden via drive through of pakketjes aan de hengel gevierd. Het is behelpen maar we worden steeds creatiever!

Zelf ben ik toezichthouder in de chronische zorg en wel voor ouderen en mensen met beperkingen. In de verwante sociale sector ben ik lid van de Adviesraad Sociaal Domein Molenlanden. Verder ben ik bestuurslid van drie kringlooporganisaties (in Arkel, Ameide en Vianen) en in de wereld van bloemen en planten ben ik actief als voorzitter van twee Groei en Bloeiverenigingen.

Op alle drie de sectoren heeft de Coronacrisis grote invloed.

In de zorg was het geen vraag of we door moesten gaan. De medewerkers stonden voor een geweldige uitdaging om in de eigen organisatie de ziekterisico's zo klein mogelijk te houden. Mogen vrijwilligers nog wel werken en contact met cliënten hebben? Ze brengen immers door hun sociale leven veel besmettingsrisico's mee. Hoe zorgen we voor goede regels voor medewerkers, hoe zorgen we voor voldoende hulpmiddelen tegen besmetting? Hoe beperken we het aantal medewerkers dat met één cliënt te maken heeft? Hoe gaan we om met ondersteuning in thuisituaties waar we geen grip hebben op welke andere mensen met besmettingsrisico er in huis komen? Voor de woonvoorzieningen besloot de overheid geen bezoek meer toe te staan? Maar hoe voorkomen we vereenzaming?

De vergaderingen hebben vooral digitaal plaatsgevonden. Inmiddels kan ik vergaderen via Teams, Zoom, Meet etc. Eerst is het wel even wennen maar ik heb ook weer veel geleerd omdat ik gedwongen werd nieuwe technieken te gebruiken.

Dat brengt me bij **de kringlooporganisaties** en duurzaamheid. Hoewel niet verplicht hebben alle drie de organisaties waarbij ik betrokken ben besloten per 12 maart 2020 te sluiten. Dit vanwege het beleid van de overheid maar vooral vanwege de gezondheid van onze vrijwillig medewerkers. In juni gingen ze alle drie weer open en in december weer dicht. Uiteraard heeft het bestuur gekozen om de overheidsregels ter voorkoming van besmetting streng te bewaken. Met het bestuur van Kringloop Giessenlanden hebben we de voormalige bibliotheek gehuurd om er een tijdelijk Duurzaamheidscentrum te vestigen. We planden van oktober tot februari de tentoonstelling "Klimaat in de straat". Door de beperkingen om groepen van af oktober niet meer bijeen te laten komen is de tentoonstelling ongebruikt weer afgebroken.

De derde categorie waar ik actief voor ben zijn de Bloemen en Plantenverenigingen van **Groei en Bloei** in Gorcum en Alblasserwaard. Daar hebben we in het voorjaar van 2020 alle activiteiten stilgelegd. Geen lezingen, bijna geen tuinbezoeken, geen plantenruilbeurs, geen tuinreis of vergaderingen enzovoort. Van juni tot begin oktober zijn er weer wat activiteiten opgepakt maar in oktober is bijna alles weer gestaakt.

Inmiddels proberen we digitaal soms een lezing te organiseren.

Digitale lezing insecten in de tuin

Al met al is deze crisis van een ongekende omvang, complexiteit en doorwerking op ons gezondheidsrisico. Nu er gevaccineerd wordt is er weer perspectief. Ook in Giessenburg hebben de oudste inwoners hun eerste prikken gehad. Persoonlijk voel ik me gestimuleerd om nieuwe wegen te bedenken en verkennen. Frida en ik houden het wandelen samen nog steeds vol. Er zit dus ook een goede kant voor ons aan. Dat te kunnen zien, wens ik ons allen toe.

Aart en Frida Bogerd

Wat betekent Corona-tijd voor ons? (3)

Wat missen wij de gezellige uitjes en activiteiten met onze buurtvereniging. Behalve wat spaarzame bezoeken bij buurtgenoten en een gesprek op straat zien/horen we weinig van elkaar. Des te leuker is het initiatief n.a.v. een ingezonden brief van Aart Bogerd om een stukje te schrijven over het wel en wee tijdens de al veel te lang durende coronapandemie.

Wat ons betreft, gelukkig heeft nog niemand van ons gezin corona gehad. Hopelijk zijn we snel aan de beurt om gevaccineerd te worden, dat geldt voor iedereen uiteraard. Weer terug naar het oude "normaal", dat is waar we allemaal naar snakken.

Hoe vermaken wij ons tijdens deze saaie periode?

Riens is vooral druk met het klussen bij onze kinderen. Heel fijn, zo'n handige vader. Verder is er hier thuis ook genoeg te doen, het tuinseizoen is weer aangebroken en het zwembad wordt ook alweer gebruikt.

Tijdens de wintermaanden is er veel gelezen (kranten, tijdschriften en boeken volop voorhanden), ook hebben we wat meer series en films gekeken en heb ik een oude hobby, borduren, weer opgepakt.

We zijn wat vaker gaan wandelen, al vele keren in het nieuwe park. Wat is dat prachtig geworden!

Verder is er niet veel te melden. We hopen dat er snel weer leuke dingen gaan komen.

Tot snel!

Groeten van Riens en Lilian Boogert.

De laatste keer?

Hallo buurtgenoten,

We zijn al weer bijna een jaar verder sinds het overlijden van Henk. Een jaar waarin er veel op je afkomt.

Zoals jullie wellicht al weten zouden Henk en ik gaan verhuizen naar het hof van Giessen-Nieuwkerk. Deze huizen worden al bijna opgeleverd, de verwachting is begin mei. Dit schiet dus al aardig op.

Leuk hoor op zoek naar andere meubels, een vloer uitzoeken, pff wat een keuze is er toch.

Zoals jullie vast ook al wel hebben gezien, lijkt het wel alsof ik midden in een bouwput zit.

Zowel aan de zijkant van het huis als aan de achterkant van de garage wordt er uitgebouwd.

Ik zal gelijk ook maar zeggen dat ik dit leuk vind.

Zeker ook omdat het mijn dochter is die erin komt samen met haar gezin.

Ik heb dan ook zelf aangegeven dat ze eerder mochten beginnen aan de verbouwing.

Het mooie van alles is dat Henk ook nog van de verbouwplannen wist en hij dit heel erg leuk vond. Dit temeer omdat hij 30 jaar geleden het huis (samen met Arie van Noordennen en Henk de Ruiters) zelf heeft gebouwd. Zo blijft het huis gelukkig nog in de familie.

Tuurlijk is het af en toe een herrie, maar eigenlijk vind ik reuring om het huis wel fijn. Het geeft wat afleiding.

En ook kom ik straks natuurlijk nog regelmatig terug in het huis en in de straat, dus echt afscheid nemen doe ik niet.

Tot ziens!

Groetjes Anneke v/d Linden

Duurzame straat

Ik ben betrokkenheid bij de stichting Duurzaam Molenlanden (<https://www.duurzaammolenlanden.nl/>) en heb zo contact met de 'werkgroep' duurzaam van onze buurstraat 'de Wetering'. Een aantal betrokken bewoners trekt daar de ambitie om de hele straat te verduurzamen.

Ook in onze straat zijn er koplopers, volgers en achterblijvers. Van de koplopers kunnen we veel leren. Zijn er in onze straat ook enthousiaste bewoners die elkaar willen verrijken met goede ideeën over verduurzaming van de straat.

Ieder die belangstelling heeft, meld je aan. Dat mag bij mij: hlglrum1@solcon.nl

Hartelijke groet, Huib Glerum

Paasgroet

We hebben al een paar mooie lentedagen gehad.

De warmte, de zonneschijn: mensen worden er weer vrolijker van.

Al ruim een jaar zitten we in de lock-down. Een tijd waarin we zo weinig kunnen.

Gelukkig biedt de natuur ons veel moois: uitbottende bomen, bloemen en planten.

Daarvan mogen we genieten.

In welke situatie je verkeert en in welke religie of levensfilosofie je gelooft:

we verwachten betere tijden. Voor de tussenliggende periode wensen we jullie wat op de vlag bij de kerk staat:

Namens de redactie van de nieuwskrant wensen we iedereen Goede Paasdagen!

P.S. Iedereen hartelijk dank voor zijn/haar bijdrage aan deze krant.